

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága az Imre és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Hajász Bertalan ügyvéd) és a dr. Somos Géza ügyvéd által képviselt felperesnek a Daniné dr. Égető Mária jogtanácsos által képviselt a Vám-és Pénzügyőrség Dél-alföldi Regionális Parancsnoksága alperes ellen jövedéki ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Békés Megyei Bíróságon 7.K.23.018/2007. számon indított és ugyanezen bíróság 2007. február 15-én kelt 7.K.23.018/2007/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

### **í t é l e t e t :**

A Legfelsőbb Bíróság a Békés Megyei Bíróság 7.K.23.018/2007/4. számú ítéletét és az alperes 10.490/3-2006 számú határozatát - az első fokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 200.000 (kettőszázezer) forint első fokú és 100.000 (egyszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A 900.000 (kilencszázezer) forint kereseti és az 1.019.000 (egymillió-tizenkilencezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

### **I n d o k o l á s**

A felperes 2000-2001 években mezőgazdaságban felhasznált gázolaj jövedéki adójának visszaigénylése céljából 5 adóbevallást nyújtott be a vámhivatalhoz. A bevallások közül 4-et a vámhivatal elfogadott, az összegek kiutalásra kerültek, majd utólagos vizsgálatukra került sor.

A vámhivatal 1 adóbevallást előzetes ellenőrzés alá vont. Az ennek eredményeként hozott 6873/2-2001. számú határozatában a vámhivatal a bevallást elutasította és elrendelte a bevalláshoz mellékelte 15 számlának a 4630/2001. számú ügyirathoz történő csatolását. Az alperes a 464/2001. számú határozatában a 6873/2-2001. számú határozatot helybenhagyta.

Az alperes a 2001. november 8. napján hozott 464/1-2001. számú határozatában visszavonta a 464/2001. számú határozatát, és az ügyet egyesítette ahhoz a másodfokú üggyhöz, amely a 2001. július 10. napján hozott 4630/6-2001. számú első fokú határozat kapcsán előterjesztett felperesi fellebbezés alapján volt folyamatban. A 4630/6-2001. számú határozatban az első fokú vámhatóság a felperes által benyújtott mind az 5 adóbevallás tekintetében, a B. Kft. és az F. Kft. (továbbiakban Kft-k) nevében kiállított számlákban feltüntetett gázolaj kapcsán jogosulatlan visszaigénylést állapított meg és kötelezte a felperest adóbírság megfizetésére, a jogosulatlan visszaigényelt, kiutalásra került jövedéki adó visszafizetésére.

Az alperes a 2002. április 25-én hozott 6085/3-2002. számú határozatában megsemmisítette a 4630/6-2001. számú határozatot és az eljárást megszüntette, mert nem lehetett kétséget kizáróan bizonyítani, hogy a Kft-k számlái nem hitelesek, ezért a felperest a jövedéki adó visszaigénylési joga megilleti.

Az alperes a 2003. május 23. napján hozott 40312/2003. számú határozatában a 6085/3-2002. számú határozatának rendelkező részét azzal egészítette ki, hogy a 6873/2-2001. számú első fokú határozatot is megsemmisíti.

Ezt követően a felperes a 2001. május 25-i adóbevallását ismételten benyújtotta, részére a vámhivatal a visszaigényelt jövedéki adót 2003. július 10-én kiutalta.

A felperes 2003. december 3-án - a 2001. május 25-i adóbevallás szerinti összeg késedelmes kiutalása miatt - 4.902.622 Ft összegű késedelmi kamat megfizetését kérte. Az első fokú vámhatóság a kérelmet a 6119/1-2004. számú határozatában elutasította. Az alperes a 2004. március 25. napján hozott 10162/2004. számú határozatában a 6119/1-2004. számú határozatot helybenhagyta.

A felperes a 10162/2004. számú határozat ellen keresetet nyújtott be. A peres eljárás időtartama alatt az alperes az NJK 376/2-2004. számú, 2004. szeptember 7. napján hozott határozatában a 10162/2004. számú határozatot akként változtatta meg, hogy a 6119/1-2004. számú első fokú határozatot megsemmisítette és új első fokú eljárás lefolytatását rendelte el.

Az új eljárást a kecskeméti regionális jövedéki központ (RJK) folytatta le, amely a 14/2004. számú megbízólevél alapján 2004. október 20-ával jövedéki adóbevallások utólagos vizsgálatát rendelte el 2000. január 1-től 2001. december 31. terjedő időszakra.

Az RJK a 2005. június 23. napján hozott 50004490/00141-2005. számú határozatában kötelezte a felperest 26.286.000 Ft jövedéki adó, 13.143.000 Ft adóbírság, 50.000 Ft mulasztási bírság, 12.205.653 Ft késedelmi pótlék megfizetésére. Határozatában azt állapította meg, hogy a felperes az 5 bevallásban jogosulatlan igényelt vissza jövedéki adót a Kft-k számlái szerinti gázolaj tekintetében. Az alperes a 2005. augusztus 26. napján hozott 25374/1-2005. számú határozatában 50004490/00141-2005. számú határozatot helybenhagyta.

Az RJK az új eljárás során 2005. július 1. napján hozott 4820/9-2005. számú határozatában a felperes kamat iránti igényét is elutasította, döntését az 50004490/00141-2005. számú határozatban foglaltakra alapította. Az alperes a 2005. szeptember 1. napján hozott 25451/2005. számú határozatában a 4820/9-2005. számú első fokú határozatot helybenhagyta. Döntését azzal indokolta, hogy a késedelmi kamat iránti kérelem nem teljesíthető mivel olyan az adóbevalláshoz kapcsolódik, amelyről az adóvizsgálat azt állapította meg, hogy a jogosulatlan visszaigénylésnek minősül.

A Bács-Kiskun Megyei Bíróság 5.K.21.745/2005/14. számú, ítéletében az alperes 25374/1-2005 számú és 25451/2005. számú határozatai ellen benyújtott felperesi keresetet elutasította.

A jövedéki adóügy lezárását követően az RJK értesítése alapján indult jövedéki ügyben az első fokú hatóság -megismételt eljárás keretében - a 2006. október 4. napján hozott 6665/29-2006 számú határozatában - jövedéki törvénysértés miatt - kötelezte a felperest 14.152.500 Ft jövedéki bírság és 2.830.500 Ft jövedéki adó megfizetésére. Határozatát azzal indokolta, hogy a felperes 33.300 liter gázolajat jogosulatlanul tartott birtokában, az általa felhasznált jövedéki termék származását és adózott voltát nem tudta hitelt érdemlően igazolni, ezért az adózás alól elvont terméknek minősül. Az alperes a 2006. november 9. napján hozott 10490/3-2006. számú határozatában a 6665/29-2006. számú határozatot helybenhagyta.

A felperes a Békés Megyei Bírósághoz benyújtott keresetében kérte az alperes 10490/3-2006. számú határozatának az első fokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését.

A Békés Megyei Bíróság a felperes keresetét elutasította, jogi álláspontja a következő volt:

Az alperes határozata megalapozott és jogszerű, nem hagyhatta figyelmen kívül az RJK 4820/9-2005. számú határozatát és az ezt helybenhagyó 25451/2005. számú alperesi határozatot valamint a Bács-Kiskun megyei Bíróság ítéletét. Jövedéki ügyben nem alkalmazható az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 142. §-a, a perbeli jogvita eldöntésére a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásáról szóló 2003.

évi CXXVII. törvény (továbbiakban Jöt.II.) 7. § 27. pontja, 15. § (2) bekezdés a./ pontja, 76. § (1) és (2) bekezdés b/ pontjai az irányadóak, és e rendelkezéseknek megfelel az érdemi döntés. A jövedéki adóellenőrzés során feltárt tényállás szerint a Kft. számlái fiktívek, ezért a felperes nem tudta hitelt érdemlően igazolni a felhasznált gázolaj adózott voltát.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte annak hatályon kívül helyezését, kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát. A felperes azzal érvelt, hogy a határozatok nem felelnek meg a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 2. §-ában, 50. §-ában, 72. § (1) bekezdés ea/ eb/ pontjaiban, 128. §-ában, a Pp. 166. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében és az Art. 87. § (1)-(2) bekezdéseiben, 116. § (1) bekezdésében, 142. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Vitatta a határozatok tényállását, az érdemi döntések jogalapját.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésére álló iratok alapján a Pp. 275. § (1) bekezdése szerint eljárva a következőket állapította meg:

Az alperes jelen perben keresettel támadott határozatában azért szabott ki jövedéki bírságot és jövedéki adót, mert a „nem hiteles számlákat” alkalmatlannak találta „annak igazolására, hogy a gázolaj beszerzése adóraktári, jövedéki vagy működési engedéllyel rendelkező forgalmazótól történt”. Az alperes a „fiktív számlakibocsátást az adóvizsgálat eredményeként” tekintette bizonyítottnak, és érdemi döntését a jövedéki adóról és jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 1997. évi CIII. törvény (továbbiakban Jöt.I.) 76. § (1) bekezdés b./ pontjában, (2) bekezdés a./ és b/ pontjaiban, az Art. 1. § (7) bekezdésében, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 15. § (3) bekezdésében, 166. § (2) bekezdésében, a Ket. 50. § (1) és (3) bekezdéseiben foglaltakra alapította.

Az alperes érdemi döntésének indokaként határozatában kifejezetten hivatkozott a 25374/1-2005. és 50004490/00141-2005. számú határozatokra, a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 5.K.21.745/2005/14. számú ítéletére, és ezekre alapítottan rögzítette, hogy a felperes az adó visszaigényléséhez fiktív számlákat nyújtott be, illetve, hogy fiktív számlával nem lehet hitelt érdemlően igazolni a jövedéki termék származását, adózott voltát. Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében is megerősítette, hogy jelen ügyben nem folytatott le bizonyítást, a tényállást a rendelkezésére álló

adatok, hivatalosan ismert tények (határozatok) alapján állapította meg.

A Legfelsőbb Bíróság azonban a Kfv.I.35.259/2006/10. számú határozatában a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 5.K.21.745/2005/14. számú az ítéletét és az alperes 25374/1-2005. számú és 25451/2005. számú határozatait az első fokú határozatokra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az első fokú közigazgatási szervet csak a kamatigény iránti ügyben kötelezte új eljárásra.

A jelen perben eljáró bíróság teljes körűen osztja a Kfv.I.35.259/2006/10. számú ítéletben kifejtett jogi álláspontot. Tekintettel arra, hogy a Kfv.I.35.259/2006. számú per ugyanazon felek között volt folyamatban, mint a jelen per ezért a Kfv.I.35.259/2006/10. ítéletben foglaltakat a Legfelsőbb Bíróság nem ismétli meg, csupán utal arra, hogy jelen ügyre is irányadónak tekinti a korábbi ítéletbe foglalt jogi álláspontot és érdemi döntést.

A felperes tehát alappal hivatkozott arra, hogy az alperes tévesen hagyta figyelmen kívül korábbi 6085/3-2002. számú határozatát, és tévesen alapította érdemi döntését olyan határozatokra, amelyek ellentétesek az ugyanazon tényállást értékelő más határozataival, és arra is, hogy a Kfv.I.35.259/2006/10. számú ítéletre figyelemmel - amely a számlák fiktív voltát megállapító határozatokat hatályon kívül helyezte - a jelen perben felülvizsgálni kért határozatok nem bizonyított tényeken alapulnak, ezért megalapozatlanságuk folytán jogalap nélküliek.

Osztja a Legfelsőbb Bíróság a felperes jogi álláspontját a tekintetben is, hogy a Jöt.I. 32. § (2) bekezdés a./ pontja értelmében a jövedéki hatóság ellenőrzésére - függetlenül attól, hogy jövedéki ügyről vagy jövedéki adóügyről van szó - az Art rendelkezései az irányadóak, és ugyanilyen szabályozást rögzít a Jöt.II. 48. § (2) bekezdés a./ pontja is.

Az alperes arra helytállóan hivatkozott, hogy jelen ügy nem adóügy, hanem jövedéki ügy és arra is, hogy jelen ügyben az adóügyben hozott határozatok bírósági felülvizsgálatára nem kerülhet sor. Figyelmen kívül hagyta azonban azt, hogy a jelen ügyben keresettel támadott határozatait kizárólag saját maga alapította az adóügyekben hozott - jogerős ítélettel utóbb hatályon kívül helyezett - határozatokra. Ennél fogva jelen ügyben a Legfelsőbb Bíróság nem az adóügyben hozott határozatokat bírálta felül, hanem a jövedéki ügyben hozott határozatok jogalap nélküli voltát állapította meg.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a felperes keresetét és felülvizsgálati kérelmét alaposnak találta, és a

jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján, az alperes határozatát pedig a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján az első fokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte.

A perköltségre vonatkozó rendelkezés a Pp. 78. § (1) bekezdésében, az illetékre vonatkozó az 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdés a) pontjában, 5. § (1) bekezdés c) pontjában, 50. § (1) bekezdésében és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-ában foglaltakon alapul.

Budapest, 2008. évi május hó 29. napján

**Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr. Hajnal Péter sk. bíró**